

# ԴԵՎԸ, ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԵՎ ԲՈԼՈՐԸ - ԲՈԼՈՐԸ



Դեմ ընտրությունների ժամանակ գալիս է Հայաստան, բռնում է դիտորդին, թոշակառու ընտրողին, լրագրողին, թաղի տղային, ոստիկանին ու ընտրական հանձնաժողովի անդամին:



Ըհը... Սոված եմ, բայց էդքան էլ չէ: Ով ավելի լավ համոզի, որ իրեն չուտեն, բաց կթողնեն:

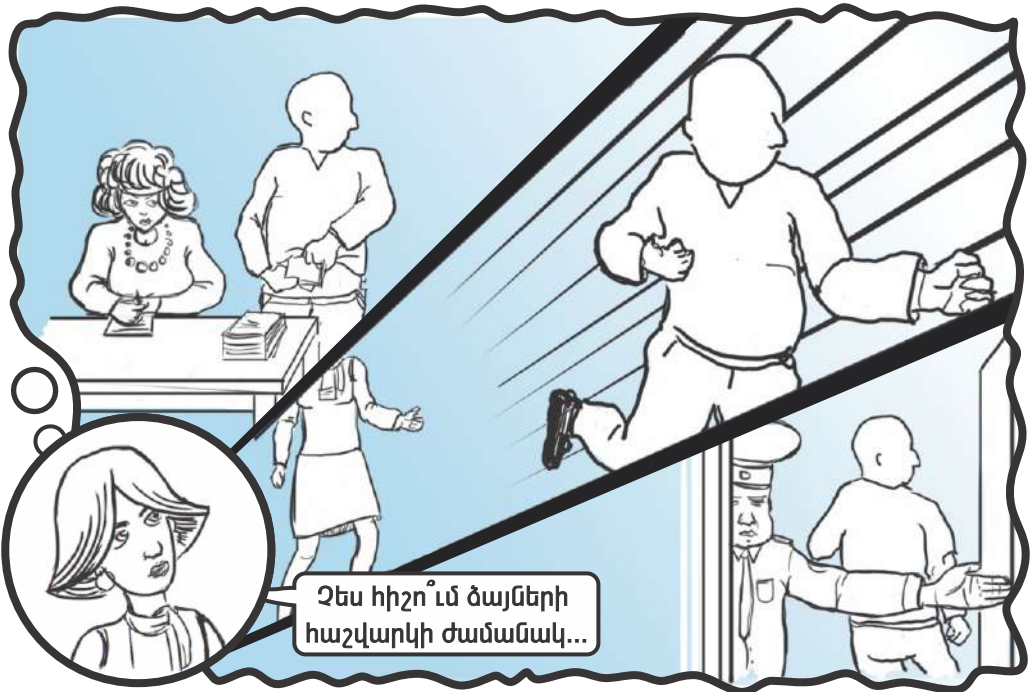






Մի ըստե՛ք, միտին՞ց մի արեք: Քաղաքացի՛, ո՞վ չի օգնել... Բայց ի՞նչ էր եղել, որ օգնեի:

Ես եմ տեսել, բայց տեսախցիկս նստած էր, չկարողացա նկարել:



Չես հիշո՞ւմ ձայների հաշվարկի ժամանակ...



Է՛, ավել մարտկոց ունենայիր, նկարեիր, փաստերով գայիր, թե չէ անկապ շուխուռ եք անում:

Իսկ որ փաստերով եկա, ի՞նչ արեցիք. գործը կարճեցիք՝ գնաց: Ամեն ինչ նկարել էի...



Ես ստեղի պատգամավորն եմ:  
Ստեղից պիտի գնաս: Ինձ տղերքը  
կգան, դու չպիտի խանգարես:

Ոչ մի տեղ  
չեմ գնալու:

Գինդ ասա:  
Նոյն խոզն եք, էլի:

Ինձ լավ չես ճանաչում,  
ասեցի՝ չեմ գնալու:



Տեսա՞ր՝ հանձնաժողովը նստած  
կոֆե էր խմում: Ուրեմն ինքն էլ  
պատասխանատու ա: Գնա՛,  
տե՛ս՝ գրանցամատյանում ոչ մի  
խախտում չկա:

Քեզ թվում ա՛ իմ կամքո՞վ  
եմ հանձնաժողով մտել,  
աշխատանքս կկորցնեի:  
Տունս ո՞վ էր պահելու:

Ոչինչ, կհանդիպենք դատարանում: Տեղում զանգել եմ վերադաս  
հանձնաժողովի նախագահին ու մարդու իրավունքների  
պաշտպանին... Դեռ կստիպեմ ձեզ աշխատել:



Ես ոստիկանին  
պահեն ընթրիքին.  
գինով կուտվի:  
Հիմա տեսնենք  
նախաճաշի  
թեկնածուին:

Թող կարգին  
ընդդիմություն լինեք,  
ծայները պահեք: Ոչ  
մեկ իրա գործը չանի,  
Դևն ի՞նձ ուտի:

Ինձ մի նայեք: Ես մեճակ  
ի՞նչ անեմ: Հերս  
հիվանդանոցում, փողը  
ո՞վ էր տալու: Համ էլ  
Ռաֆոն ինձ ասեց, որ  
սենց պտի լինի ու վերջ:

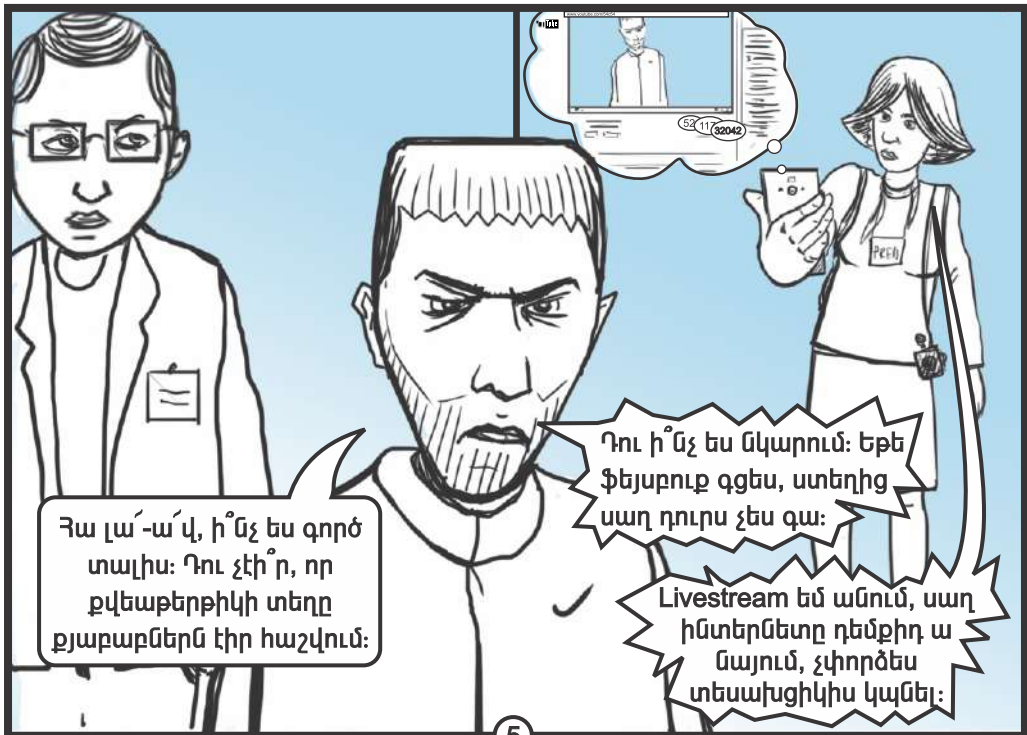


Ռաֆոն ձեզ անձամբ է սպառնացել: Ո՞վ է ձեզ ստիպել հանձնաժողով մտնել:

Չը՛մ, տեսնես Ռաֆոն նախաճաշի՞ն ա հարմար, թե՛ ճաշին:

Մի՛ նկարիր: Կոռեկտ չի:

Կոռեկտն ի՞նչ կապ ունի: Նկարելն իմ իրավունքն ա:



Չա լա՛-ա՛վ, ի՞նչ ես գործ տալիս: Դու չե՞ի՛ր, որ քվեաթերթիկի տեղը քյաբաքներն էիր հաշվում:



Դու ի՞նչ ես նկարում: Եթե ֆեյսբուք գցես, ստեղից սաղ դուրս չես գա:

Livestream են անում, սաղ ինտերնետը դեմքիդ ա նայում, չփորձես տեսախցիկիս կանել:



Ղև ջան, հարազատ, ինձ թող էլի՛, հորս արև... Հազիվ գրին քարտ եմ շահել, գնամ Լուս:

Ի՛նչ անհամ տղա դուրս էկար:

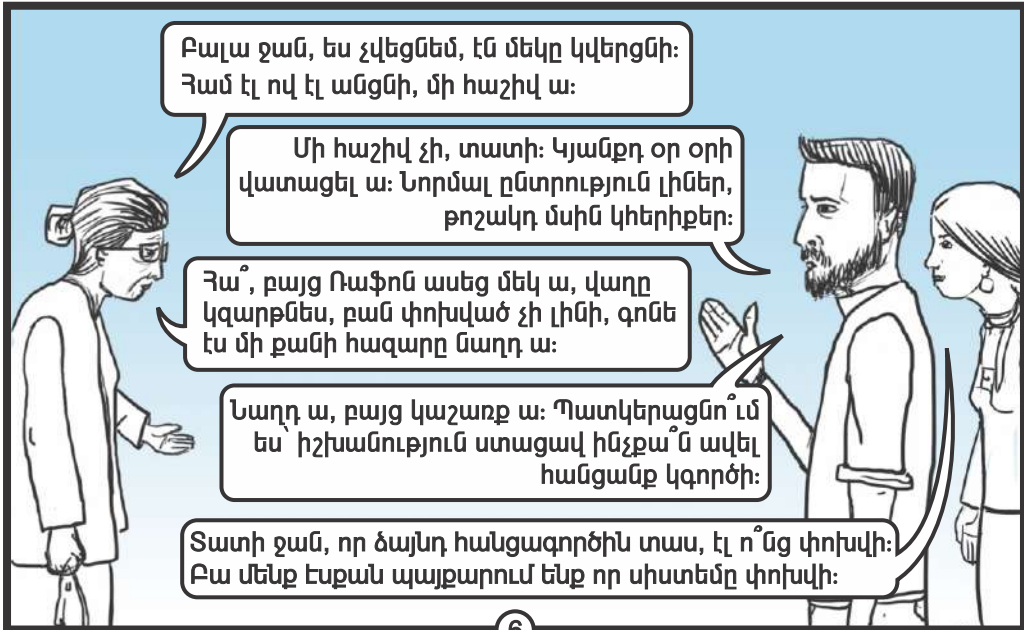
Տես է՛. ինքը կեղծի, գնա Ամերիկա, մենք իր սարքած կեղտի մեջ ապրենք:



Խի՞ ա իմ սարքածը: Մարդիկ իրանց կանքով էկել քվեարկել են: Տատի ջան, դու չե՞ս քվեարկել:

Հա, Ռաֆո՛ ջան, ոնց որ ասել էիր: Թոռներիս համար էլ գոնե եդ օրը մի քիչ միս առա: Շա՛ տ շնորհակալ եմ:

Տատի՞, ընտրակաշառք ես վերցրե՛լ: Էդ մի օրվա առածդ միսը հինգ տարի թոռներիդ ջանից են հանելու:



Բալա ջան, ես չվեցնեմ, էն մեկը կվերցնի: Համ էլ ով էլ անցնի, մի հաշիվ ա:

Մի հաշիվ չի, տատի: Կյանքդ օր օրի վատացել ա: Նորմալ ընտրություն լիներ, թոշակդ մսին կտերիքեր:

Հա՞, բայց Ռաֆոն ասեց մեկ ա, վաղը կգարթենս, բան փոխված չի լինի, գոնե էս մի քանի հազարը նաղդ ա:

Նաղդ ա, բայց կաշառք ա: Պատկերացնո՞ւմ ես իշխանություն ստացավ ինչքա՞ն ավել հանցանք կգործի:

Տատի ջան, որ ձայնդ հանցագործին տաս, էլ ո՞նց փոխվի: Բա մենք էսքան պայքարում ենք որ սիստեմը փոխվի:



Լավ, տատիին վրա մի տվեք:

Դև ջան, հարազատ, տատիին տուն ճամփի, մեր ընգերոջ տատին ա:

Տենց հոգատարն ես, կեղծիք չաների:

Մտածե՛լ ես՝ էդ օգնությունը քանի ուրիշ մարդու հաշվին ա արվում:

Ե՛ս, ապեր... Ես էլ եմ իրանց դեմ: Ես պոռսոր մեր մեծ ախպորն եմ օգնել: Կարգին մարդ ա, ինչ հարցով մոտեցել եմ, սաղին օգնել ա:



Բայց քեզ էլ կարելի ա ուտել, իբր դու ի՞նչ ես արել:

Որտեղ երկուսով էինք, թաղի խուժանը էլ բան չկարացավ անի: Իսկ թե մենակ եմ էղել, ի՞նչ կարայի, որ չեմ արել:

Ապե, բան էի՞ր ասում, դուրս արի խոսանք:



Ապեր, հետո խոսալու չունեն: Ես երկիր ա, ոչ թե բազառի բիսեղկա:

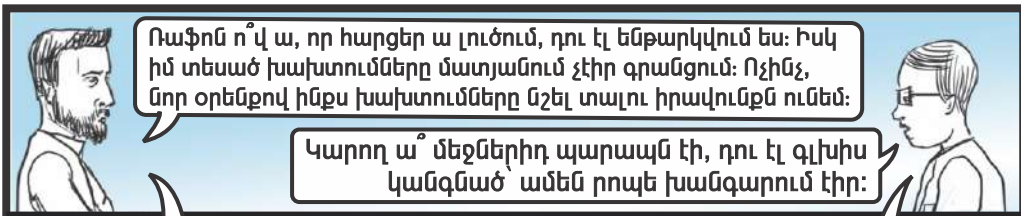
Քեզ ո՞վ հարցրեց, այ \*\*\*\*\*: Դու ընտանիք չունե՛ս, տնեցիք խաբա՞ր եմ, դու ինչ գործի ես:

Հետը դուրս չգաս, էդ իրանց վախացնելու ձևերն են: Սկզբում ջիգարով եմ փորձում լեզու գտնեն, հետո սկսում գողականով ճնշել:

Ես ո՞նց ես խոսում: Հիմա նկարում եմ, դե նորից կրկնիր:



Եսս ու՞ր եմ ընկել:



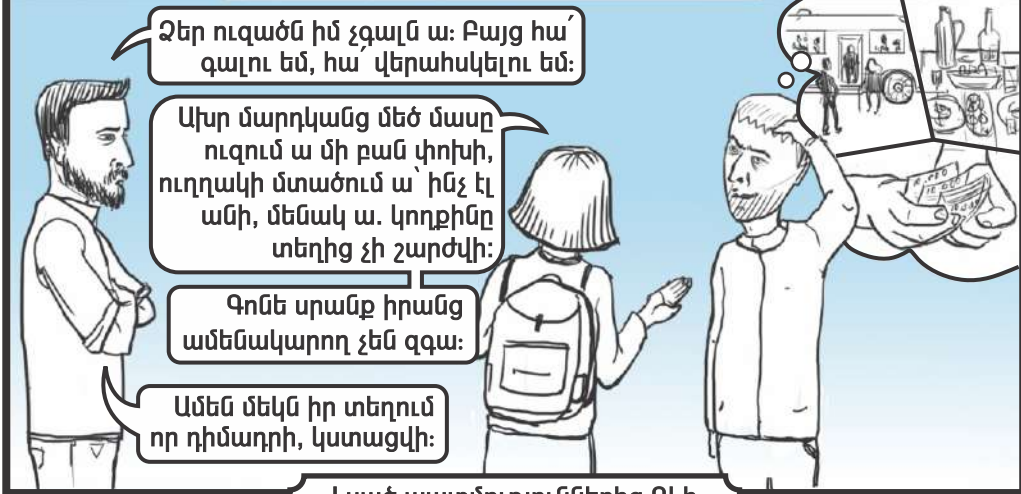
Ռաֆինոս ո՞վ աս, որ հարցեր աս լուծում, դու էլ ենթարկվում ես: Իսկ իմ տեսած խախտումները մատյանում չէիր գրանցում: Ոչինչ, նոր օրենքով ինքս խախտումները նշել տալու իրավունքն ունեմ:

Կարող ամենցներիդ պարապն էի, դու էլ գլխիս կանգնած ամեն րոպե խանգարում էիր:

Բա, սենյակը... ո՞նց էիք դասավորել՝ քվեախցիկի հետևը սաղ Ազգային ժողովը կտեղավորվեր: Ես դռնով ով ուզում՝ գնում-գալիս էր:



Առավոտ ժամը 7-ին գայիր, փոխել տայիր, իրավունքն ունես: Չնայած՝ գաս-չգաս...



Ձեր ուզածն իմ չգալն աս: Բայց հա՛ գալու եմ, հա՛ վերահսկելու եմ:

Ախր մարդկանց մեծ մասը ուզում աս մի բան փոխի, ուղղակի մտածում աս ինչ էլ անի, մենակ աս կողքինը տեղից չի շարժվի:

Գոնե սրանք իրանց ամենակարող չեն զգա:

Ամեն մեկն իր տեղում որ դիմադրի, կստացվի:



Էլ ձեզ ի՞նչ ուտեն, դուք ձեր գլուխն արդեն ուտում եք:

Լսած պատմություններից Դևի ախորժակը զգվանքից փակվում է:

Դև, էդ ո՞ւր: Գոնե էս կեղծարարներից մեկին ուտեիր...

Ձեր հարցերն են, դուք էլ լուծեք:

Հա՛, հենց մենք էլ լուծում ենք:

Բոլոր հանընկնումները պատահական չեն:

Հեղինակ՝ Սոցիոսկոպ ՀԿ  
www.socioscope.am  
info@socioscope.am  
facebook.com/socioscope.ngo